

HOPEN EN VERGETEN

Wie kan er ooit het diepste peilen
Het innerlijke uiterste van de ziel
Het verlangen naar steeds méér
En aanbotsen op wat niet meer kan

Een mens krijgt maar één leven
En dagen met veel zon en donker
Met alsmaar hopen en weer vergeten
Het vrolijk lachen en het stil verdriet

HEILIG WATER

Ik spiegel de lucht en de wolken
De eenden, de meeuwen en de reigers
Ik spiegel de zon, de maan en de sterren
De mensen, de dieren en het riet
Ik ben het trage, eeuwige, heilige water

HOOP

Als telkens weer oktober
Vervelt van zomerkleren
En takken gesnoeid tot
Twee ogen aan de stam

Dan luister ik gelovig en gelaten
Hoe Bill Evans de toetsen streelt
Ragfijn en als kant geklost
YOU MUST BELIEVE IN SPRING

De bassen klinken zwaar
Al vol van winterregen
De drums poëtisch en bijna
Onhoorbaar als een sneeuwtapijt

Er is nog werk te doen
Ik raap de bloembollen samen
Zij hunkeren naar de koude grond
YOU MUST BELIEVE IN SPRING

VICTORIA

Voortdurend praat ze luidop
Tegen zichzelf en de anderen
Victoria weet: zij kunnen niet begrijpen
Met Oekraïense klanken tandenknarsend

Victoria weet: er bestaat geen victorie
Er blijft alleen een diep verlies
Een foto van een broer – gewapend
Gemachtigd tegen overmacht

Victoria weet: alles is nu puin in Charkov
Haar poppenhuis bestaat niet meer
Wat moet ze nu het meeste missen
Familie, vrienden of haar kat

Victoria weet het niet meer
Ze praat maar – voortdurend en luidop
Wij trachten te begrijpen
Bij waanzin houdt het leven op